

Es Claustre: vols venir a la meva barca?

La sala Es Claustre, a Maó, arriba al desè aniversari amb una proposta heterogènia i desacomplexada en què predominen les veus pròpies



Equip d'Es Claustre | David Arquimbau

La Jamaica és el llagut que ha passejat més músics per les platges menorquines. És la barqueta de Xavi Gallart, Josep Sampol, Marc Begur i Josep Maria Fita, que, a banda de solcar cales, gestionen des de fa deu anys Es Claustre, a Maó.

Durant aquest temps Es Claustre ha acollit una programació diversa: "Ens deixem influenciar - admet Fita-. Anem a veure coses, ens deixem aconsellar i ens agrada que la gent del nostre entorn hi fiqui cullerada. Crec que la nostra programació és desacomplexada i diversa. A més, sempre prioritzem l'autoria, fugim dels grups de versions i tributs, perquè preferim les veus pròpies". Sota la seva porxada hi han actuat **Macaco, La Troba Kung-Fú, Pau Vallvé, Les Sueques, La iaia, Anímic o Santiago Auserón**, que no sabia exactament si era a Menorca o a Formentera, però va fer un concert memorable de tres hores en què va aprofitar per recordar els temps en què va fer el hippy en una de les Pitiüses, Eivissa.

El responsable de la producció artística, Josep Maria Fita, explica que és habitual endur-se els artistes a fer un bany abans de les proves de so. D'una banda, s'assegura que no es perden pel camí, i de l'altra, tot agafa un esperit més relaxat. "Si tens l'artista amb tu, tot el dia tancat, el dia es fa més llarg. Ens agrada treure'ls a passejar, dinar en una guingueta i encarar el vespre amb aquella sensació d'atordiment que et deixa haver passat el dia al mar."

No m'estranya, doncs, que expliqui que el cantautor **Jorge Drexler** s'arribés a canviar els bitllets

de tornada a Barcelona fins a tres vegades. Quina mandra tornar a la rutina quan pots viure entre música, cales, bon menjar i bona companyia. Com un anunci de cervesa, però de debò i en directe. Qui no voldria pujar a la seva barca?